

תת"ע 3033/01/15 - אבו חטב מאג'ד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 3033-01-15 מדינת ישראל נ' אבו חטב מאג'ד
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ראיד עומרי
המבקש	אבו חטב מאג'ד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב האישום בטענת התיישנות.

ביום 13/1/2015 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות מירבית 80 קמ"ש במהירות של 151 קמ"ש שתועדה במצלמה, עבירה לפי תקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, [תשכ"א 1961].

בדין שהתקיים בפני ביום 16/10/2017, עתר ב"כ המבקש לביטול כתב אישום מחמת התיישנות וטען כי חלפו יותר מ- 4 חודשים מיום ביצוע העבירה לתאריך המצאת ההזמנה למשפט.

לטענתו, העבירה נעברה בתאריך 12/7/2014 וכתב האישום הוגש רק בתאריך 13/1/2015, כאשר בתקופה זו המבקש לא קיבל שום הזמנה למשפט וכל האישורים אליהם מפנה המשיבה לא מהווים אישורי מסירה כדין, מאחר וחזרו מהסיבה "מען בלתי מספיק". בנסיבות אלה, המבקש עומד בנטל שמוטל עליו בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי שעניינה חזקת מסירה. במקרה זה המבקש הצליח להפריך את חזקת המסירה והוכיח כי הוא לא קיבל את ההודעות מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה, צירפה מסמכים ואישורי מסירה וטענה כי בדו"ח שנרשם למבקש מופיעה כתובת שכ' אליהו 817/9, בית שאן. בתאריך 9/10/2014 חזר אישור המסירה "לא ידוע", אישור מסירה נוסף מיום 18/12/2014 חזר עם הערה "כתובת לא נכונה" ואישורים נוספים שחזרו מהסיבה שאין נתונים על דבר הדואר. ב"כ המשיבה טענה כי במקרה זה נעשתה המצאה כדין, מאחר והמסמכים נשלחו לכתובת הרשומה שהמבקש מסר אותה ועל כן יש לדחות את טענת התיישנות.

בסעיף 225 א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ"),

מוסדרים מועדי ההמצאה בעבירות תעבורה כאשר לענייננו המדובר בסעיף (א1):

"היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א' או 27 א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה.

סעיף 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי, קובע:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

מכאן שעל מנת שהחזקה בסעיף זה תתגבש, על התביעה להוכיח קיומן של עובדות הקשורות למשלוח ההזמנה, או הודעה למבקש בדואר רשום, תוך הצגת אישור המשלוח ובהתאם למבחנים אשר נקבעו בהחלטתה של כב' השופטת אריאלי בתת"ע 775-07-08 מ"י נ' אבו סביה, שם נקבעו המבחנים ביחס לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי בעניין משלוח ההודעה בדואר רשום.

במקרה שבפנינו הגישה ב"כ המשיבה רשימה של אישורי מסירה, כמפורט להלן:

1. הודעת הקנס הראשונה נרשמו פרטיו של המבקש ובכתובת נרשם : 0/19 יריחו.
2. אישור מסירה מיום 7/8/2014 נשלח לעיר יריחו וחזר מהסיבה "לא ידוע", אשר נרשמה בשפה הערבית ובשפה האנגלית.
3. אישור מסירה מיום 8/10/2014 נשלח לבית שאן וחזר מהסיבה "הנמען אינו מתגורר במען הנקוב על דבר הדואר.
4. אישור מסירה מיום 18/12/2014 נשלח לכתובת שכ' אליהו 817/19 בית שאן וחזר מהסיבה "לא ידוע- הכתובת לא נכונה".

באישורים אלה, לא נמצא כל פירוט בדבר אופן מסירת המסירה לנמען וכולם חזרו מהסיבות של "לא ידוע" או "כתבות אינה נכונה". גם במסמך שהוגש על ידי המשיבה ואשר מפרט את כתובותיו של המבקש מעלה כי בתאריך 1/6/2014 כתבותו היתה בעיר בית שאן, בעוד המסירה נשלחה לעיר יריחו והגיעה לדואר יריחו בתאריך 7/8/2014 וחזרה כאמור מהסיבה "לא ידוע".

אין במסמכים שהוגשו, לטעמי, כדי להוות ראיה מספקת לשם החלטה של חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות. בעניין זה הריני מקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיה "אישורי המסירה" עליהם נסמכת המאשימה, אינם מספיקים לצורך שליחת הודעה כדין.

מכאן, הנני קובע כי לא התקיימה בענייננו מסירה כדין והמשיבה לא עמדה בנטל ההוכחה כי היא ביצעה את ההזמנה למבקש בפרק הזמן של 4 חודשים מיום ביצוע העבירה הנטענת, וקובע כי המבקש לא קיבל את ההודעות מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

לאור האמור לעיל, הנני מקבל את הבקשה ומורה על מחיקת כתב האישום בתיק זה מחמת התיישנות.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.